

ا

Et småords præfiks der betegner et spørgsmål som *Er det?*

Hvilken? Om? Hvis? Efter ord der står i 3. person hankøn, flertalsverbum i datid, fx **كَتَبُوا** og ord som **أُولُوا**, står alif i

أَلْفُ الْوَقَايَةِ 'forholdsregel' (alif af precaution) der er skrevet men ikke udtalt.

أَبٌ

Han forberedte sig på at rejse. Han rettede sig mod... Han

længtes inderligt efter... أَبٌ k,d Q. *Jordens grøder أَبًا* akk.

أَبَاءٌ

Flertal af أَبٌ for أَبُو .

أَبْرِيْقٌ

Bægere (på fod) ghm, flertal af أَبْرِيْقٌ , (persisk).

أَبْتٌ

Far! أَبِي Min far. Se أَبُو

أَبْتَرٌ

Se بَتْرٌ

أَبْتِغَاءٌ

en.n. 8. f. af بَغَى .

أَبَدٌ

Han forblev på et sted, handyret var vild eller sky.

أَبَدٌ

Tid, et længere tidsrum. أَبَدًا Ever, forever. adverbial navneord.

أَبْرَاهِيْمٌ

Profeten *Ibrahim*. Navneord i ghm af Hebræisk oprindelse.

أَبْرَأٌ . أَبْرَأٌ

1. person ental, mudari, nutid, 4. f. og 2. f. af بَرَأٌ .

أَبَقَ

- - (إِلَى) *Han (slaven) flygtede (til)...*

أَبِلَ . أَبِلَ

Han udvidste stor dygtighed i at føre tilsyn med kameler.

Han havde mange kameler. Der var mange kameler. أَبِلٌ og

أَبِلٌ Kameler. En flok kameler. أَبَالٌ . Flere flokke kameler,

fællesbetegnelse, flertal. أَبَابِيْلٌ . Særskilte og enkelte flokke (af fugle) ghm.

إِبْلِيسُ	Se بَلَسُ
إِبْنُ	Se بَنَى
أَبُو	أَبٌ <i>En far. When in connection med en complement as in</i> أَبَاً nom. أَبُو أَحْمَدَ <i>Abmads far, som kompliment.</i> أَبَاً nom. أَبَاً akk. يَا أَبِي gen. يَا أَبْتِ for يَا أَبِي <i>Far! (O! min far).</i> أَبَوَانِ <i>Et forældre par, dualis.</i> أَبَوَاهُ som أَبَوَاهُ og أَبَوَيْهِ <i>Begge sine forældre.</i> أَبَاءٌ <i>Forældre, fædre, forfædre,</i> flertal.
أَبْوَابٌ	Flertal af بَابٌ. Se بَوَّبَ.
أَبَى	- - <i>Han afviste, var uenig, han brød sig ikke om, uvilje</i> fx وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ, 'Men Allah afviste alt andet end hvad som gør Hans lys perfekt'. Q. 9.32.
اتَّسَقَ	8. f. af وَسَقَ.
اتَّقَنَ	Se تَقَنَ
اتَّقَى	8. f. af وَقَى.
اتَّوَكَّأَ	1. person ental verbal nutidsform af 5 f. af وَكَّأَ.
أَتَى	- <i>Han kom, Han kom til</i> (med akk. eller med ل). <i>Han bragte</i> <i>til..</i> (med ب for ting og akk. for person). <i>Det skete. Det som</i> <i>skete. Han stødte på... Han gjorde, forøvede, begik...</i> (med akk. eller med عَلَى) أَتٍ <i>coming, one who comes, part. act.,</i> أَتِيَةٌ hunkøn, الْآتِي bestemt form, أَتِيَةٌ hunkøn, aktiv tillægsform. مَاتِي <i>At komme eller at komme til, passiv tillægs-</i> <i>form.</i> I كَانَ وَعْدُهُ مَاتِيًّا Q. 19.61 'Hvad Han lover vil

ske', har ordet en aktiv betydning og pga **كَانَ** har det en betydning i fremtiden. **أَتَى** *Han bevirkede at de eller det kom, bragte, producerede. Gav* (med dobbelt akk.) 4. form. **إِيْتَاءٌ** *Overrækkelsen af gaver, en.n.,* **مُوتٌ** *En der giver,* aktiv tillægsform. **مُوتُونَ** flertal. **أُوتِي** *Han blev givet...* passive verbum, **أُوتُوا** flertal. Fx **الَّذِينَ أُوتُوا** **الْكِتَابِ** Q. 2.125 'Dem som Bogen er blevet givet til.'

أَثَّ

- - - *Det var rigeligt, stort, yppigt. Indbo.*

أَثَمَ

Se **أَثَمَ**

أَثَرَ

- - *Han satte sit mærke (på)..., berettede.* **أَثَرٌ** *Et spor, fod-*

spor. **أَثَارٌ** *Spor, oldtids monumenter, flertal.* **أَثَارَةٌ** *Et levn.*

أَثَرَ *Han* **أَثَارَةٌ مِنْ عِلْمٍ** 'Et lærdoms levn' Q. 64.3.

valgte, foretrak (med akk. og **عَلَى**), 4. f.

أَثَلَّ

- . *Det havde rodfastet sig dybt. Det stod fast.* **أَثَلٌّ**, fællesbetegnelse, *Tamarisk.*

أَثَمَ

- - *Han fejlede, han lavede en fejl. Han gjorde noget forkert.*

- - *Han formodede at han havde handlet dårligt* (med

akk.) **إِثْمٌ** *En misgerning, skyldighed, forseelse, forbrydelse,*

en.n. **أَثَامٌ** *Gengæld eller erstatning for uret, straf.* **أَثِمَ** *En der*

forser sig, forbryder, skyldig (person), aktiv tillægsform. **أَثِيمٌ**

En der forser sig meget (eller ofte) **تَأْتِيمٌ** *Anklage mod uret,*

ugerning, udåd, forbrydelse, en.n. 2. f.

أَجَّ

- - *Det brændte, flammede op.* **أَجَّاجٌ** *Noget der brænder på*

tungen hvad enten det er salt, bittert eller varmt. **يَا جُوجُ** En der går hurtigt, eller løber på en eller anden måde. **يَا جُوجُ**
وَمَا جُوجُ Gog og Magog, to stammer, to store nationer der nedstammer fra Yafidh, Nuhs søn.

اجْتَبَى

8. f. af **جَبَى**

اجْتُتَّ

Passive. 8. f. af **جَتَّ**

اجْدَاثُ

Flertal af **جَدَثٌ** Et gravsted.

أَجْرٌ

- - Han erstattede, kompenserede, belønnede eller betalte en løn. Tjente for en løn. Han hyrede ham ud. **أَجْرٌ** En belønning, dusør, et vederlag, en erstatning, medgift, løn en.n. **أَجُورٌ**

Lønninger, medgift, flertal. **اسْتَأْجَرَ** Han hyrede... 10. f.

أَجَلٌ

- En frist var blevet fastsat til det hvorpå det skulle falde. **أَجَلٌ**

En årsag, fx **مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ** 'på grund af det' Q 5:113.

أَجَلٌ En fastsat periode, en forudbestemt periode, ens egen

forudbestemt tid. **أَجَالٌ** flertal. **أَجَلٌ** Han fastsatte en

fastlagt periode (med akk. og **ل**) 2. f. **مُؤَجَّلٌ** Forudbestemt i

tid, passiv tillægsform. Fx **كِتَابًا مُؤَجَّلًا** 'For en forudbestemt tid' Q. 3.139.

أَجْنَةٌ

Flertal af **جَنِينٌ**. Se **جَنَّ**.

أَجْنَحَةٌ

Flertal af **جَنَاحٌ**. Se **جَنَّحَ**.

أَجُورٌ

Løn, medgifert, flertal af **أَجْرٌ**. Se **أَجْرٌ**.

أَحَادِيثُ

Flertal af **حَدِيثٌ**, Se **حَدَّثَ**.

أَحَاطَ	4. f. af حَاطَ. Se havata
أَحِبَاءٌ	Flertal af حَبِيبٌ. Se حَبٌّ
أَحَدٌ	Se وَحْدٌ
أَحْلَامٌ	Flertal af حُلْمٌ og حُلْمٌ. Se حُلْمٌ
أَحْوَى	Se حَوَى
أَخْبَتَ	4. f. af خَبَتَ.
أَخْدَانٌ	Plur. af خَدْنٌ.
أَخْدُودٌ	Se خَدٌّ.
أَخَذَ	– Han tog, modtog (med akk. og også med ب). Han accepterede. Han tog noget væk. Han straffede... Han voldte lidelse eller sorg, (alle med akk. for person ب , فِي eller عَلَى). Han lavede en aoverenskomst/ pagt med... (med عَلَى for person eller akk.). Han tog ham til fange captive. Han fik overtaget over en anden og han dræbte ham. Han satte sig i besiddelse af... Han bemægtigede sig (med akk. eller ب for ting). Han tog det i hænde og arrangerede det, fx قَدْ أَخَذْنَا ‘Vi havde gjort vores forberedelser forinden’ Q. 9.50. أَخَذُ Selve handlingen at tage, holde ansvarlig n. en. أَخْذَةٌ, En straf (noun af unity). أَخَذُ En der tager, part.act. أَخَذَ aor. يُؤْخِذُ At drage (en) til ansvar, holde ansvarlig (med akk. af person og ب (af forbrydelsen)) 3. f. فَ لَا يُؤْخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ ‘Allah vil ikke drage jer til ansvar for uagtsomme udsagn under edsafleggelse’ Q.

2.223. **اتَّخَذَ** *Han tog, tog til sig selv*, 8. f.; med **وَلَدًا** betyder det 'han fik en søn' fx. **مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ** 'Allah har ikke (fået sig) en søn' Q. 23.91. *Han modtog, lavede eller gjorde, lavede til sig selv* fx **كَمَثَلِ الْعُنكَبُوتِ اتَّخَذَتْ** **بَيْتًا**, 'En edderkop der bygger sig et hus' Q 29.41. I

أَتَّخَذْنَاهُمْ سُخْرِيًّا 'Gjorde vi dem til figurer for sjov?' Q

38.62 er alif wisal udeladt efter den spørgende partikkel **أ**. *Han*

betragtede, han holdte på, formodede fx **وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ**

قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ 'Betragt hvad han giver som noget der vil

gøre at han nærmer sig Allah' Q. 9.100. *Han handlede, opførte*

sig (venligt) (med **فِي** for person), fx **وَأِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ**

فِيهِمْ حُسْنًا 'Eller du kan behandle dem venligt' Q 18.84.

مُتَّخِذٍ *En der tager. Den der tager (den tagende), aktive part.*

أَخَّرَ

Aor. **يُؤَخِّرُ**. *Han gjorde det til sidst, udsatte, udskød, ugjort,*

*opsatte, (med akk. og **عَنْ**) 2. f. Der findes ingen 1. f. Fx*

وَلَنُؤَخِّرَنَّهُمْ عَذَابَ 'Hvis vi udskød deres straf'

Q. 11.11. *Han bevilligede en udsættelse (med akk. og -).* **تَأَخَّرَ**

Han forblev tilbage, 5. f. Fx **لَمِنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ**

أَوْ يَتَأَخَّرَ 'Til dem af jer som ønsker at gå fremad eller holde

jer tilbage' Q. 74.37. **اسْتَأْخَرَ** *Han holdt sig tilbage, 10. f. F*

x **لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً**

Den der holder sig tilbage, **مُسْتَأْخِرٌ** Q. 7.32.

tilbageholdende adj?participial adj gram participial participle sb
 gram tillægsform participium? **أَخْرُ** for **أَخْرُ** *En anden,*
 (2.grad/højere grad). **الْآخِرُ** *Den anden.* **أَخْرَانِ** *(de) andre*
 2. **فِي أُخْرِيكُمْ** f. flertal. **أَخْرُ** flertal. hunkøn fx
 ‘Komme bagfra’ Q. 3.147. **أَخْرَةَ**. **أَخْرُ** *Sidst, den sidste,*
enden, hunkøn. **الْآخِرُ** *De Sidste (Allahs navn), de (der kom)*
senere. **الْآخِرَةَ** *Det sidsteYderste? (liv) som betyder, Det*
næste liv, hunkøn. Note that this is an adjective for en noun
 which is implicut, fx--- *Det sidste/yderste liv.*

أَخْرَيْتَ

2. person ental datid. 4. f. af **خَزِي**.

أَخْفَى

4. f. af **خَفَى**.

أَخْلَاءُ

Ghm. Flertal af **خَلِيلٌ**. Se **خَلَّ**

أَخْنَهُ

Aor. 1 person ental med **ه** som suffiks. se **خَانَ**.

ahkawa **أَخٌ**

En broder. **أَخُو** nom. nævneform **أَخِي** genitiv ejefald. **أَخَا**

akk. i forbindelse med et kompliment fx **أَخُو أَحْمَدَ** *Ab-*

mads bror. **أَخْوَانِ** dualis. **أَخْوَيْنِ** kasus udenfor ejefald?

أَخْوَا og **أَخْوِي** i forbindelse med et kompliment, fx

فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ ‘Slut fred mellem dine brødre’..

Q. 49.10. **إِخْوَةَ** og **إِخْوَانَ** *Brødre* hvor det sidste antyder

fæller eller venner, flertal. **أَخْتٌ** *En søster.* **أَخَوَاتٌ** søsters,

flertal. **أَخْتَانِ** dualis. **أَخْتَيْنِ** oblique kasus udenfor eje-

fald?.

أَدَّ

--- *Noget tilstødte (ham).* *En begivenhed tilstødte (ham),*

plagede, undertrykte. **أَدَّ** Vidunderlige eller frygtelige ting. Fx

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا Q. 19. 89 'Du har udtænkt noget uhyrligt'.

إِدَارَاتُمْ

for **تَدَارَاتُمْ** 2. person flertal 4. f. af **دَرَأَ**.

إِدَارَكَ

6. f. af **دَرَكَ**.

أَدَّوَا

Han tilbagegav. Bydemåde (sb) 2. f. af **أَدَّى**. ??

أَدَّاءٌ

Se **أَدَّى**

أَدْبَارٌ

Se **دَبَّرَ**

أَدْرَوْا

Bydemåde flertal af **دَرَأَ**.

أَدْعِيَاءٌ

Flertal af **دَعِيَ**. *En adopteret søn.* Se **دَعَا**

أَدْلَى

4. f. af **دَلَّى**.

أَدَمٌ

.. *Han blandede (brødet) med krydderier.* **أَدَمَهُ بِأَهْلِهِ** Han

forenede ham i selskab med sin familie. **أَدَمَ بَيْنَهُمْ** Han

genforenede dem. **أَدَمَهُمْ** .. *Han stod som et forbillede for*

dem. **أَدِمَ** en.. *Han var brunlig.* **أَدَمٌ**. *Af en brunlig farve.*

Adam, den første profet, menneskelighedens fader.

أَدْنَى

Se **دَنَى**.

أَدْهَى

Se **دَهَى**.

أَدَّاهُ

Han leverede det tilbage (til den oprindelige ejer), retunerede

det, tilbagegav det, betalte det tilbage, betalte det, (med akk. og

فَلْيُؤَدِّ الَّذِي فَلَئُؤَدِّ som i **يُؤَدِّي** 2. f.. Aor. **إِلَى**

أَوْتَمَنَ أَمَانَتَهُ Q. 2. 282 'Han skal overdrage sit betroede

hverv'.

إِذَا

Da, når, ubøjeligt navneord. Datid dog til tider fremtid. I Qur'an

al Karim er det ofte forstået som, *husk på da...* Brugt som

endelse til tidsbegreber ser man fx **حِينَئِذٍ** *Da, på den tid.*

يَوْمَئِذٍ *På den dag.* De kan også stå i fremtid. I Quranen

finder man ofte - brugt til at begynde en sætning og er derfor

forstået som fx -- -- - 'Husk på hvad som hændte før'.

إِذَا

Når, hvornår, sammen med et udsagnsord i datid betyder det

noget fremtidigt dog til tider også noget fortidigt (datid) fx **إِذَا**

جَاءَ Q. 110.1 'Når ... er kommet'. *Se!* I betydning af noget der

sker pludselig eller uventet. Brugt med **إِن**, hvis, kan det

betyde, når. Med et 2. **إِذَا** kan det også betyde, da, så, fx **ثُمَّ**

إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ

Q. 30. 24 'Når Han kalder jer op fra jorden, så vil I med et

komme frem'.

Brugt i forbindelse med en ed, betyder, - når, noget fremtidigt

fx **وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ** Q. 92.1 'Ved natten når den til-

dækker'. Men kan også betyde, *Hvis*. - brugt efter en spørgende

partikle - fx - , *Er det sådan?* Osv. I Quranen finder man ofte -

brugt til at begynde en sætning og er derfor forstået som

إِذَا

Derfor, altså, i det tilfælde. Forholdsord.

أَذْقَانُ

Flertal af **ذَقْنٌ** *En bage.* Se **ذَقْنٌ**

أَذَقْنَا

1. person flertal. nutid. 4. f. af **ذَاقَ**.

أَذَلَّةٌ

Flertal af **ذَلِيلٌ**. Se **ذَلٌّ**

أَذِنَ

- . *Han var lydhør, hørte efter* (med **لِ** eller **إِلَىٰ**). *Han tillod,*

gav lov (til) (med ل for person og ب for ting, også med أَنْ for udsangsord). اِذْنٌ Tilladelse, navneord for handling. اَذُنٌ Et øre, hunkøn,, اَذَانٌ flertal. اَذَانٌ En bekendtgørelse, meddelelse. Også, At kalde til bøn. اَذَّنَ Han bekendtgjorde, tilkendegav, proklamerede, udråbte (med أَنْ eller med ب for ting) 2. f. مُؤَذِّنٌ En der tilkendegiver, proklamere, bekendtgør, som tiderne for bøn, en mu'adhdhin, part. act.. اَذَّنَهُ akk. af person). 4. f. تَأَذَّنَ Han bekendtgjorde, tilkendegav, meddelte 5. f. fx وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ Q. 7.166 'Og da jeres Herre meddelte..', sværgede. اسْتَأْذَنَ Han spurgte om tilladelse (med أَنْ eller med akk. for person og ل for ting). Han bad om at være undskyldt, fritaget. 10. f. Fx لَا يَسْتَأْذِنُكَ Q. 9.44 'De beder ikke om at blive undskyldt'.

أَذِي

.. Han var ærgerlig, irriteret, led skade, fortræd, (et mindre onde). أَذَى Ærgelse, irritation, skade, fortrædelse. Urenhederr, sygdom, aktivt navneord. يُؤْذِي Han irriterede, ægrede, skadede, gjorde fortræd, krænkede. Han straffede. (akk. for person) 4. f. أُؤْذِيَ Han blev skadet. أُؤْذُوا mask. flertal.

أَرَأَيْكَ

أَرَكَ.

أَرَبٌ

.. Han blev expert eller dygtig (med ب for ting). Han var i nød, manglede. اِرْبَةٌ At ønske sig, fornøde, nødvendiggøre, handlende navneord.. مَارِبٌ flertal af مَارِبَةٌ. Nødvendigheder, nødvendig brug, hverdagsbrug.

أَرْبَابٌ	flertal af رَبٌّ
أَرْبَى	More numerous, more abundant in wealth. Se رُبُو.
إِرْتَابٌ	8. f. af رَابٌ. Se رِيْبٌ
أَرْجَاءٌ	flertal af رَجَاءٌ. se رَجُو.
أَرْجَهُ	رَجُو se رَجَا.
أَرْدَى	4. f. af رَدَى
أَرْسَا	for أَرْسَى 4. f. af رَسَا se رَسُو.
أَرْضٌ, أَرْضٌ	... Det blev produktivt, frugtbar, luxuriant?. Han blev ydmyg, hengiven og med en naturlig tilbøjelighed til at gøre godt. أَرْضٌ. Jord, land, en country, hunkøn.
أَرَاكَ	- - . Den (en kamel) spiste af træet ved navn أَرَاكَ. Han blev tilbage, vedblev, dvælede (på et sted). أَرَاكَ ghm. flertal af أَرَاكَ, En høj løjbænk under en baldakin.
أَرَمٌ	- . Han fjernede, åd, fortærede. أَرَمٌ ghm., Iram, navn på den første af 'Ad stammerne efter en stamfader. Nogle mener at det var navnet på deres by.
أَرَى	1 person ental. af رَأَى.
أَزَّ	- , - . Det lavede en lyd som noget der koger. Det flammede, blussede. Han tændte et bål. Han tilskyndede, ansporede, rørte op i, anstiftede. Ægge, ophidse. أَزٌّ En anstiftelse, tilskyndelse.
أَزْدَادُوا	زَادٌ se زِيدٌ.
أَزَّرَ	- . Det omringede. Det dækkede. Han eller det styrkede (med

akk. for ting eller person) **أَزْرُ** n. en. *Styrke, svaghed. Ryggen.*

أَزَرَ 3. f. *Han hjalp eller styrkede* (med akk. for ting eller person). Roden er muligvis **وَازَرَ**, se **وَزَرَ**. ghm.i., et navn man gav Ibrahims fader, Tarikh.

أَزِفَ

-. *Det var nær eller kom nærmere eller nærmede sig.* **أَزِفَةٌ**
Umiddelbart forestående, overhængende (opstandelsens dag).

أَزَكَى

Se **زَكَى**.

أَزْوَاجٌ

Flertal af **زَوْجٌ**. se **زَوْجٌ**.

أَسَّ

Han stiftede, grundlagde (med akk. og **عَلَى**).

أَسَاطِيرٌ

Ghm. Flertal muligvis af **أَسْطَارٌ** se **سَطَرَ**.

أَسَاوِرٌ

Ghm. Flertal af **سَوَازٌ**, *Et armbånd.* Se **سَوَرَ**.

أَسْبَابٌ

Flertal af **سَبَبٌ**.

أَسْبَاطٌ

Flertal af **سَبْطٌ** *En stamme.*

أَسْتَبْرَقٌ

Silke med en fyldig struktur, brokade. Se **بَرَقَ**.

أَسْتَجَابَ

10. f. af **جَابَ** Se **جَوِبَ**.

أَسْتَحَقَّ

10. f. af **حَقَّ**.

أَسْتَحَوذَ

10. f. af **حَاذَ**.

أَسْتَزَلَ

10. f. af **زَلَ**.

أَسْتَطَاعَ

10. f. af **طَاعَ**.

أَسْتَعَدَّ

10. f. af **عَادَ**. Se **عَوَدَ** Imperative.

أَسْتَغْنَى

10. f. af **غَنَى**.

أَسْتَفْزَرَ

10. f. af **فَزَرَ** Imperative.

اَسْتَكَانَ	10. f. af كَانَ se کون.
اَسْتَهْزَى	10. f. af هَزَى. Passive.
اَسْتَهْوَتْ	3. person ental. 10. f. af هَوَى. Hunkøn.
اَسْتَوْقَدَ	10. f. af وَقَدَ.
اَسْتَوَى	8. f. af سَوَى.
اَسْتَيَّأَسَ	10. f. af يَّأَسَ.
اَسْتَيَقَنَ	10. f. af يَقَنَ.
اَسْحَارٌ	Flertal. af سَحَرٌ Lige før gry.
اَسْرٌ	4. f. af سَرَى. Imperative.
اَسْرٌ	-. Han bandt ham op, gjorde ham til en fange (med akk. for person.) اَسْرٌ Anlæg for det naturlige. Leddet. Styrken. اَسِيرٌ
	tEn fange, en der er holdt bundet op. اَسْرَى og اَسَارَى flertal.
اِسْرَائِيلُ	Israil. Hebraisk navnet på Ja'qub, prafeten.
اَسْرَى	4. f. af سَرَى.
اَسْفٌ	-. Han var sorgfuld. Han var voldsomt bedrøvet. Han var vred eller yderst vred fx يَا اَسْفَى عَلَى يُوْسُفَ Q. 12.84 'Hvor er min sorg for Yusuf dog smertefuld'. اَسْفٌ Intens sorg. Extrem vrede. اَسْفَ Han forvoldte vrede. Han voldte sorg (med akk. for person) 4. f..
اِسْمٌ	Pl. اَسْمَاءُ se سَمُو.
اِسْمَاعِيلُ	Isma'il ghm.

أَسَنَّ	- ، - ، - . Det forandrede sig mod det værre med hensyn til lugt (smag eller farve). أَسِنٌ Forandret til det værre fx مَاءٌ
أَسَا	Aor. يَأْسُو . Han forbandt, behandlede (et sår). Han sluttede fred mellem (med بَيْنَ). إِسْوَةٌ ، أُسْوَةٌ Et eksempel, forbillede, et mønster, en model der er værdig for immitation. أَسَى rod. Se også أَسُو .
أَسَى	Aor. يَأْسَى . Han var bedrøvet eller sørgede (med عَلَى).
أَشْتَاتًا	Akk. Flertal af شَتٌّ . Se شَتٌّ .
أَشْحَاهُ	Flertal af شَحِيحٌ Se. شَحٌّ .
أَشْدَاءُ	Flertal af شَدِيدٌ ghm.. Se شَدٌّ .
أَشْرَرُ	- ، - . Han delte (eller savede et stykke træ). Hun gjorde hendes tænder takket eller skærpede hendes tænder. أَشْرَ en- . Han hoverede, var uforskammet på grund af rigdom. أَشْرٌ Hoverende, uforskammelig adfærd på grund af rigdom, opførte sig utaknemlig.
أَشْقَى	Se شَقِي .
أَشْكُو	Se شَكَو .
أَشْمَازَتْ	Se شَمَزَ .
أَشْيَاعٌ	Se شَيْع .
أَصَالٌ	Se أَصَلَ .
أَصْبٌ	Se صَبُو .
أَصَدَّ	Han lukkede, dækkede eller bedækkede (en gryde) 4. f..

مُؤَصَّدَةٌ Lukket, over dækket, hunkøn part. pass. (Se også

وَصَدَّ)

أَصْرًا

.. Han begrænsede, indskrænkede, fængslede, bibeholde, holde tilbage, forbinde (med akk. for person eller ting). **أَصْرٌ** Et læs, byrde. En pagt, kontrakt. En byrdefuld ordre. En forbrydelse (som 'at bryde en pagt').

أَصْرًا

4. f. se **صَرَّ**.

اصْطَفَى

8. f. se **صَفُو** in which the **ت** transforms into en **ط**.

اصْطَنَعْتُ

1st person ental pret. 8. f. af **صَنَعَ** in which the **ت** transforms into en **ط**.

أَصْفَى

4. f. af **صَفُو**.

أَصْلًا, أَصْلًا

Det havde en rod, et fundament. Det var rodfæstet sikkert. Det slog rod. Han var bestemt, havde en sund dømmekraft, klog

أَصْلًا, أَصُولًا Den nedre eller nederste del af en ting, rod,

bund, fod (sokkel), grundlag eller basis, flertal. **أَصِيلًا** Rod-

fæstet, grundlagt, stabil, permanet, varig. Aftenen (tiden fra 'asr

til maghrib). **أَصْلًا** flertal. **أَصَالًا** Flertal af et flertal.

أَصْلَابًا

Flertal af **صَلَبًا**. Se **صَلَبًا**.

أَضَاءً

4. f. af **ضَاءً** se **ضَوًّا**.

أَضْطَرُّ

1st person ental aor. 8. f. af **ضَرَّ** in which the **ت** transforms into en **ط**.

أَطَاعَ

4. f. af **طَاعَ** for **طَوَعَ**.

أَطَّلَعَ

for **أَطْتَلَعَ**, **أَ** spørgende ord, og 8. f. af **طَلَعَ** in which

the ط transforms into en ط.

إِطْمَأَنَّ

4. f. af طَمَأَنَّ . Se طمن.

أَطْوَارًا

Flertal af طَوْرٌ . Se طور.

أَعْتَدَ

4. f. af عَتَدَ .

اعْتَدَى

8. f. af عَدَا se عدو.

اعْتَرَى

8. f. af عَرَا se عرو.

أَعْدُوا

Imperativt masc. flertal. Se عَدَّ .

أَعْدَاءٌ

Flertal af عَدُوٌّ . Se عدو.

أَعْزَّةٌ

Flertal af عَزِيْزٌ . Se عزَّ .

إِعْصَارٌ

Se عَصَرَ .

أَعِيْذٌ

1st person ental aor. 4. f. af عَاذَ se عوذ.

أَغْرَيْنَا

1st person flertal pret. 4. f. af غَرَا se غرو.

أَغْلَالٌ

Flertal af غُلٌّ . Se غلَّ .

أَغْنَى

4. f. pret. af غَنِيَ .

أَغْوَى

4. f. af غَوَى . Se غوي.

أَفٌ

، - . Han sagde 'Uf!' أفٌ Snavs, skidt, skidt i øret eller

under neglene. أفٌ (alene og med ل) står det som et udtryk

for utålmodighed, væmmelse, uvilje, misfornøjelse. Fx. وَلَا

تَقُلْ لَهُمَا أَفٌ Q.17.23 '...sig ikke uf! på grund af irrita-

tion...'

أَفَاءٌ

4. f. af فَاءٌ se فيء.

أَفَاضَ

4. f. af فَاضَ se فيض.

أَفَاقَ 4th f. af فَاق se فوق.

أَفْبَالِبَاطِلِ Sammensat af spørgeordet أَ, bindeordet فَ, forholdsordet بِ, kendeordet اَل, og ordet بَاطِلُ *Falskhed*. بَطَلَ rod. Fx أَفْبَالِبَاطِلِ يَوْمِنُونَ Q.16.72 'Så hvorfor er deres iman på falskhed.'

أَفْتَدَى 8. f. af فَدَى .

أَفْتَرَى 8. f. af فَرَى .

أَفْضَى 4. f. af فَضَا, se فَضُو og فَضِي.

أَفْعَيْنَا Sammensat af spørgeordet أَ, bindeordet فَ, og عَيْنَا 1. person flertal pret? af عِي rod. Fx أَفْعَيْنَا بِالْخُلُقِ Q.50.15 'Udmattedes Vi ved den første skabelse?'

أَفْقَ - Han gik sin egen vej på må og få (tilfældigt), ligegyldig, udi det åbne land eller ud på landet. Han overgik, overkom, udmærkede sig. Han garvede skin. أَفْقَ en - Han opnåede den yderste grænse (med hensyn til gavmildhed, viden, videnskab, veltalenhed eller fortrinlige egenskaber. أَفَاقٌ, أَفْقٌ En side, del, egn, verdenshjørne, himmelstrøg. En grænse eller yderste grænse (af land og himmel), horisont, flertal. Fx وَهُوَ

بِالْأَفْقِ الْأَعْلَى Q.53.7 'Han stod der helt stille - der på den højeste horisont (synkreds)!' Og fx سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي

الْأَفَاقِ Q.41.52 'Vi vil vise dem Vore tegn udi jordklodens egne'. (Åbning af landmasser til Islam).

أَفْكَ - Han forvandlede nogens eller nogets væsen eller tilstand, han vendte nogen eller noget væk fra (et og andet), han bedrog eller

snød en eler anden og vendte ham fra hans gode dømmekraft eller mening (med akk. for person eller ting og med **عَنْكَ**).

Aor. **أَفَكَ** . -. Han løj, sagde en usandhed. **أَفَكَ** Han tvang ham til at lyve eller sige en usandhed (med akk. for person).

أَفْكَ Den stærkeste løgn, falskhed. Fx **أَنْفَكَا إِلَهَةً دُونَ**

اللَّهِ تُرِيدُونَ Q. 37.86 'Er det falskhed – guder foruden

Allah – I begærer?' **أَفْكَ** er et spørgeord som i 'Er det?'

مُؤْتَفَكَةٌ En storlået løgnhals eller en vaneløgner. **أَفَاكَ**

hunkøn, **مُؤْتَفَكَاتٌ** flertal part. act. 8. f. (Byerne) der blev styrteret eller vendt op og ned på (Sodom og Gomorrah).

أَفَلٌ - ، - . Den sank (gik ned, var fraværende, skjult eller var dulgt

(sol måne eller stjerne). **أَفَلٌ** part. akt., **أَفْلُونَ** Noget som går ned, flertal..

أَفْنَانٌ Flertal af **فَنَّ** . Se **فَنَّ** .

أَفْوَاهٌ Flertal af **فَمٌ** . Se **فوه** .

أَفْوِضٌ 1. person ental. aor. af **فَوِضَ** .

أَفْئِدَةٌ Flertal af **فُوَادٌ** , Se **فَادٌ** .

أَقَاوِيلٌ (2.bøjningsform) Flertal af **أَقْوَالٌ** Flertal af **قَوْلٌ** . Se **قَالَ**

for **قول** .

أَقَّتَ 2. f. af **وقت** .

أَقْتَدَهُ Se **قدو** .

أَقْنِي Hunkøn ental. imperat. af **قَنْتَ** .

أَقْنِي 4. f af **قنى** .

أَقْوَاتٌ	Flertal af قُوْتٌ . Se قوت.
أَكَادٌ	1. person ental. aor. af كَادَ , se كود .
أَكْدَى	4. f. af كَدِي .
إِكْرَاهٌ	n. en. 4. f. af كَرِهَ .
أَكْسُوهُمْ	Imperat. af كَسُو .
أَكَلَ	... Han spiste, åd, slugte, fortærede (med akk. eller med مِنْ , ب eller فِي). Han gjorde brug af, han nød (et eller andet). Assimilerede (med akk og إِلَى) fx وَأَلَّا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ Q. 4.3 'Assimiler ikke deres ejendom ind i din'. أَكَلَ imperat. كَلِي hunkøn. أَكَلَ Det at spise, en, n. أَكَلَ , أَكَلَ Føde, mad, hvad som bliver spist, frugt. أَكَلَ En der spiser, part. act. . أَكَالٌ Grådige, en grovæder, forslugen. مَأْكُولٌ Spist, part. pass..
أَكْمَامٌ	flertal af كَمٌّ . Se كَمٌّ se futher
أَكْنَانٌ , أَكْنَانَةٌ	Plurs. af كِنٌّ . Se كِنٌّ se futher
الْ	Den bestemte artikel.
إِلَآءِ	Akk. af إِلٍ . Æt, slægtskab. En pagt mellem nogle personer.
أَلَا	أَلَا er spørgende og لَا betyder 'ej', 'ikke'. Er det ikket? Er der ikke? Osv. fx أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ Q. 24.22 'Vil du ikke gerne elsk at Allah tilgiver dig'. Eller, Ja!, jo! Ja helt sikkert, fx أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ Q. 10.55 'Ja, hvad Allah lover er sandt'.

أَل	أَوَّل rod. Se أول .
أَلَاء	Flertal af أَلَى og إِلَى . Se أَلَى
أَلَا	For أَنْ لَا <i>Så at ikke... Som, da idet osv. Det (gør jeg) ikke,</i> osv. Det styrer den subjektivemodus af aor. لَيْلًا <i>Det, så at det,</i> <i>... ikke. For at ikke.</i>
إِلَّا	<i>Undtagen, bortset fra, men, men ikke (ej). Andet end, ikke (ej).</i> Sammensat af إِنْ لَا der altid står før en aor. af den jussive kasus. <i>Hvis (om) ikke, medmindre, ellers.</i>
الَّذِي	Flertal af الَّذِي, hunkøn.
أَلْبَاب	Flertal af لَبَّ . Se لَبَّ .
أَلَّتْ	.. <i>Det aftog, formindskedes, blev mangelfuld, ufuldkommen.</i> <i>Han formindskedes (hans rettigheder), bedrog ham for.. (med</i> akk. for person og enkelte gange مِنْ for ting).
التَّفَّ	8. f. af لَفَّ .
الْحَادِّ	N. en. 4. f. af لَحَدَّ .
الْحَافِّ	N. en. 4. f. af لَحَفَّ .
الْحَقْنِي	Bydemåde. 4. f. af لَحِقَّ .
الدَّ	(2. bøjningsform) komparativisk. Tillægsord. Se لَدَّ .
الَّذِي	<i>(Han, manden) der, (ham) der, (den ting) der/som. أَلَّتِي</i> hunkøn. أَلَّذَانِ dualis. أَلَّذِينَ flertal. أَلَلَّتِي og أَلَلَّتِي hunkøn, flertal.
الر	Bogstaver der påbegynder surah 10, 11, 12, 14, og 15 af Quranen. Se أَلَم .

أَلِمَ

Aor - . Han led smerte. أَلِيمٌ Smertefuld (i aller højeste grad).

أَلَمْرَ

Bogstaver der påbegynder surah 13 af Quranen. Se أَلَمَ .

أَلَمَصَ

Bogstaver der påbegynder surah 17 af Quranen. Se أَلَمَ .

أَلَهُ , أَلَهُ

- Han tjente, tilbedte, dyrkede, forgudede. أَلَهُ Han blev forvirret, rådvild. Han var umådelig utålmodig og sorgmodig (med عَلَى). Han gik (til ham) ud af frygt søgende beskyttelse (med إِلَى og person). Han blev (forblev) eller boede (på et sted). أَلَهُ Han værnede, beskyttede, redede, tilbyde et tilflugtsted (med person). أَلَهُ , أَلَهُ En genstand for tilbedelse eller forgudelse. En gud, guddom, flertal.. أَلَهُ Allah. Navnet på Guddommelig Væren. Der er selv-eksisterende og som rummer/besidder alle guddommelige egenskaber. Det guddommelige navn – Allah – er et improviseret extemporaneous substantiv navn og dets alif og lam er en indre part af navnet i sig selv og ikke for således at sætte ordet i den bestemte artikel. (fx det betyder ikke Guden). Det siges at det stammer fra formen أَلَهُ der betyder أَلَهُ – tilbedelse eller hengivenhed. Det siges at det nedstammer fra ordet أَلَهُ (at else med lidenskab) der betyder أَلَهُ (at være fortumle, perpleks), fordi forstanden bliver forvirret angående Hans affære. Andre igen siger at det nedstammer fra ordet أَلَهُ Guden. أَلَهُ og أَلَهُ وَاللَّهِ Ved Allah. أَلَهُ Til Allah, tilhører Allah. أَلَهُ O Allah!

أَلَهُكُمْ

4. f. af أَلَهُ og أَلَهُ.

الْهَمَّ
الْأَلَا

4. f. af لَهُمَّ .

– Han nåede ikke op til, han nåede ikke hvad han burde have nået, han var forsømmelig, langsom, sløv. Han anstrengte sig eller sine evner. Han var eller blev istand til (at få det gjort). Fx لَا يَأْتُونَكَ خَبَالًا Q. 3.118 ‘De vil ikke forsømme forsøget på at korrumpere dig’. اِلَى Han aflagde en ed. Han sværgede at afholde sig fra sexuel samkvæm med sin kone 4. f, (med مِنْ for person). som i يُوَلُّونَ 3 person flertal aor. اِنْتَلَى Han aflagde en ed, han sværgede, 8. f. Se Q. 24.22. اُولُو الْأَنْبَابِ flertal Besiddere af. Fx اُولُو الْأَنْبَابِ Q. 3.190 ‘mennesker som har intelligens’. اِلَى Til, så vidt som, ben imod, til eller indtil, ud over, foruden, i eller på. Fx لِيَجْمَعَنَّكُمْ اِلَى Q. 4.86 ‘Han vil samle jer alle sammen på opstandelsens dag’. Eller fx وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ اِلَى أَمْوَالِكُمْ Q. 4.3 ‘Læg ikke deres ejendom sammen med din’. En general regel er at اِلَى indikere det udtryk eller et punkt hvor en handling ikke når over.

الْوَانُ
الْيَا

Flertal af لَوْنٌ .

Aor. يَأْلَى Han var eller blev stor i bukserne (egt. ballerne) .

اِلَى, اِلَى flertal اِلَى . Goder, fordele, begunstigelser, nåder.

الْيَاسُ
أَمْ

Eller. En konjunktion/bindeord brugt efter أَمْ . Er? Om, hvad

enten. Fx اَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ Q. 2.5 ‘...om du advarer dem eller ikke advarer dem ...’.

أَمْ

Han (for)søgte, agtede. Han begav sig mod, han rettede sig mod (med akk. af ting eller person for all 3 meanings). Han sma-

drede en eller andens hoved, tilføjede ham et sår, (med akk. for person eller **ب**). **أُمَّتٌ**, Hun blev mor, flertal. **أُمَّمٌ**,
أُمَّهَاتٌ En moder. Kilde, oprindelse, fundament. Bolig.
 Kerne, hovedpart eller den væsentligste part af noget, flertal. Fx
 وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ Q. 3.5 ‘...dette er bogens kerne’. Og هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ
 Q. 43.3 ‘Det finder (er) i den oprindelig bog...’. **أُمَّمٌ**, **أُمَّةٌ** Et adfærdsmønster,
 Diin. Folket til hvem en budbringer er blevet sent, en samlet
 gruppe. En generation, en menneskealder. En mand der er et
 forbillede som besidder en kombination af alle slags fremra-
 genge egenskaber og som er lærd. En tid, en tidsperiode, flertal.
 Fx كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً Q. 2.211 ‘Hele menneskeheden var et
 samfund’ (forenet under en diin). Og إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً Q. 16.120
 ‘Ibrahim var i sig selv et samfund/imam...’. **أَمَامٌ** Foran, inden,
 står overfor. **إِمَامٌ** Ental og også flertal. **أَنْمَةٌ** Et menneske eller en
 lærd hvis eksempel bliver fulgt hvad enten ret- eller urethand-
 lende, en leder. En skriftlig åbenbaring. En vej. Et optegnelse,
 en skrivning, flertal. **إِمَامٌ** er også et flertal af **أَمٌ** En tilhænger der
 følger en anden. **أُمِّيٌّ** En der ikke har modtaget en skriftlig
 åbenbaring, en der hverken læser eller skriver, uskolet. En der
 befinder sig i en natural tilstand som den hans moder fødte ham
 ind i. Tilhørende det arabiske **أُمَّةٌ** umma, der hverken læste eller
 skrev.

أُمَّأ

Som for... Tiltider sat i stedet for **أُمَّأ** Eller hvad?

إِمَاء

Heller, Eller (hvis der er to **إِمَاء** i sætningen). Når, hvis, om. Og
 står tiltider i stedet for **إِنَّمَا**. (**مَا** er ekstra).

إِمَاءٌ	flertal af أُمَّةٌ. Se أُمُو.
أَمَانَةٌ	Se أَمْنٌ
أَمَانِيٌّ	flertal af أُمْنِيَّةٌ. Se مَنِيٌّ.
أَمْتٌ	Han målte, beregnede, udregnede, han gik hen imod. أُمَّتٌ Et længdemål, en kurve, krumning, bøjning, en mindre højdefaktor.
أَمَةٌ	Se أُمُو.
امْتَاذٌ	8. f. af مَازٌ.
امْتَحَنٌ	8. f. af مَحَنٌ.
أَمْدٌ	.. Han var vred. أَمْدٌ Tid, i betragtning af dens endelige. Et rum (ydre), livstid.
أَمْرٌ	- . Han befalede, beordrede, påbød, pålagde (med أَنْ eller لَ eller med akk. af person og بَ af ting). Fx تَأْمُرُونِي Q 39.61 ‘...befaler I mig...?’ der står for تَأْمُرُونِي (Hafs). Når مَرٌ Imperativ (bydemåde) er efterfulgt af konjunktionen/ bindeordet وَ skrives أَمْرٌ En befaling, en order, prescript? Forordning? n. en. أوَأَمْرٌ Sag, ting, affære, flertal.. أُمُورٌ. En frygtelig ting. أَمْرٌ En der befaler, part. act.. أَمَّارٌ En der vanemæssigt befaler/ud af vane. انْتَمَرَ Han rodslog sig med.., overvejede (med بَ) 8. f.. انْتَمَرَ imperat. og med وَ , وأتَمَرَ .
أَمْرٌ	gen مَرٌ. Se مَرٌّ.

أَمْسٌ

I går. Ingen rod.

أَمْعَاءٌ

flertal af مَعِيَ.

أَمَلٌ

- *Han håpede på eller ønskede sig. Han havde fjerne eller en ringe forventning. أَمَلٌ* Håb, fjern eller ringe forhåbning, n.

en.

أَمِنَ

- *Han var, blev eller følte sig i sikkerhed mod..., tryg. Han havde tiltro til (med akk. af person eller med أَنْ og en verbal (bi)sætning). Han betroede en anden med (med akk. af person og عَلَى af person eller ب af ting). أَمِنَ* Sikkerhed, sikker, tryghed, fri fra frygt. *Et fristed (sikkert sted) en.n. أَمِنَ* part. act. *Sikret, sikker mod eller fri fra frygt/uden for fare. أَمِينٌ* *Havde tillid, troede/stolede på, betroede sig til. Betroede en anden med. En der er betroet et og andet. Pålidelig. Sikker.*

أَمَانَةٌ Sikkerhed. *أَمَانَةٌ* En tillid et tillidsforhold, pålidel-

ighed. *مَأْمُونٌ* Følte sig i sikkerhed mod, part. pass.. *مَأْمِنٌ*

Et sted i tryghed. أَمِنَ *Han troede på, han stolede på, han*

satte sin lid til (med ب). Han blev tro til den tillid som Allah

havde betroet ham med, udfra en fast tro i hjertet og ikke kun på

tungen, 4. f. تَصَدِّقٌ (se صَدَقَ) (tasdiq?) Han gjorde at

det var sikkert, forsikrede (med akk. af person og مِنْ). إِيمَانٌ

Tro, det at omsætte ens tro til handling? eller at sætte sin lid til

eller at være tro til den tillid. مُؤْمِنٌ En der har iman, part.

act.. *المُؤْمِنُ* Den der bevirker/gør at Hans slave er tryg.

أَوْتَمِنَ, ائْتَمَنَ *Han var betroet med et og andet, pass. 8.*

f. (den passive form).

أُمْنِيَّةٌ

Se مني.

أُمَّتٌ , أَمَوٌ - Hun blev en slave. (Katten) mjavede eller gav en klynken fra sig.

إِمَاءٌ , أُمَّةٌ En kvindelig slave, flertal.

أَنَّ

1. Den, det, denne, dette; påpegende stedord der gør at efterfølgende verbum aor. bliver mansub. Fx

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ

أَمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ Q. 57.15 'Er

det ikke blevet tid til at hjerterne af dem der har Iman at give

efter for/hengive sig til at ihukomme Allah...'. Disse kan også

bruges i datid.

2. Den, det, denne, dette; forkortelse af أَنْ, eller أَنَّهُ. Fx عَلِمَ

أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَى Q. 73.18 '...Han ved at nogle iblandt jer vil blive syge...'

3. (en udtalelse) forklarende. Fx وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ

Q. 7.42 '... der vil blive sagt til dem (udtalelsen) "Dette er jeres

Have"'. 4. Tiltider er det ekstra og er uden mening. Fx

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ

Q. 12.96 '... men da budbringeren der bragte de gode nyheder kom...'

5. Hvis, hvis det forholder sig sådan. betingelsesbisætning. Fx

أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى Q.

2.281 '... hvis en af dem skulle glemme kan den anden på-

minde hende', hvor begge aor. verbums er bliver mansub.

6. Den, det, denne, dette, på grund af/ fordi. Fx بَلْ عَجِبُوا

أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ Q. 50.2 'Ikke desto mindre,

forbavser det dem alligevel at der fra iblandt dem selv skulle

være kommet en advarer/formaner (budbringer).

7. Så (at) ikke, for ikke at, for at ikke. Fx **يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ**

أَنَّ تَضَلُّوا Q. 4.175 'Allah tydeliggør tingene for dig så at du ikke farer vild.'

أَنَّ

Den, det, denne, dette, bindeord der kommer før en nævneform nominativ og der gør at der efterfølgende subjekt bliver mansub og dets prædikat ma'rfu'. Fx **فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ**

رَحِيمٌ Qur'an 5: 34 "I skal vide at Allah er evig Tilgivende, mest Nåde fuld.

قُلْ **أَنَّمَا** **كَانَ** **سَمًا** Som om, ligesom. **أَنَّمَا** Der, som kun, bare. Fx.

إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ Q 21.107

'Sig der er kun blevet åbenbaret til mig at jeres gud kun er En gud.' Det kan også bare betyde 'At'. relativt pron., *Der, som.*

إِن

1. Hvis, en betingelsespartikkel der gør at de efterfølgende 2 aor. verber er majzum (forkortet). Eg **إِن يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ** Q 8.38

'...hvis de holder op, vilde blive tilgivet'. Når **إِن** er efterfulgt af verber i datider ændre disse sig ikke men giver en antydning om fremtiden . Eg **وَإِن عُدْتُمْ عُدْنَا** Q 17.08 'Hvis du vende tilbage til det du gjorde vil vi også vende tilbage'. Tiltider er - sat sammen med **لَا** som **إِلَّا** Hvis ikke.

2. Negerende ord som **مَا** og brugt sammen med **إِلَّا**, fx **إِن أَرَدْنَا إِلَّا** **الْحُسْنَىٰ** Q 9.108. 'Vi ønsker jer kun det bedste', Ordret: 'Vi ønskede ikke andet end det bedste.'

3. En lettere version af **إِن**, både før en nominal og en verbal sætning. Fx **إِن كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ** Q. 86.4 'Hvert eneste self har en

Værge over sig’.

إِنَّ Helt sikkert, uden tvivl, men ofte unødvendig at oversætte. Det er en begyndelsespartikkel der helt enkelt starter en nominel sætning og en bekræftende partikkel som i begge tilfælde gør at det efterfølgende subjekt i nominel sætning bliver mansub og predikatet som det styrer marfu’. Fx إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ Q. 2: 114 "Allah er Alomspændende, Alvidende.

إِنَّمَا Kun, tiltider dog إِنَّ hvor مَا er ekstra. Ordet gør ikke at subjektet bliver mansub. Fx إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ Q. 9.60 ‘Zakat er kun til de fattige...’.

أَنَا Personlig pronomen (stedord).

أَنَا Flertal af أَنِي. Se أَنِي.

إِنَّا Akk. Flertal af أَنْتِي. Se أَنْتِي.

أَنَاسِي Flertal af إِنْسِي ?. Se إِنْسِي.

أَنَامٌ Menneskehed eller menneskehed og jin, muligvis er alle dyr inkluderet, Fællesnavneord.

أَنَامِلٌ 2. bøjningsgrad, flertal af أَنَمَلَةٌ. Se أَنَمَلَةٌ.

أَنبَاءٌ Flertal af نَبَأٌ. Se نَبَأٌ.

أَنبَتٌ 4. f. af نَبَتٌ.

أَنبَجَسٌ 7. f. af بَجَسٌ.

أَنبِيَاءٌ 2 bøjningsgrad. Flertal af نَبِيٌّ eller نَبِيٌّ. Se نَبَأٌ.

أَنْتَ Du, ental. Personlig pronomen (stedord) hankøn. أَنْتُمْ flertal.

أَنْتُمَا dualis.

أَنْتَبَذَ 8. form af نَبَذَ .

أَنْتَثَرَ 8. form af نَثَرَ.

اَنْتَشَرَ	8. form af نَشَرَ .
اَنْتَصَرَ	8. form af نَصَرَ .
اَنْتَقَمَ	8. form af نَقَمَ .
اَنْتَهَوْا	3. person flertal 8. form af نَهَى .
اَنْتَهَوْا	Hankøn flertal, imperativ (bydemåde) 8. form af نَهَى .
اَنْتُ	Det var blødt (jern). Det var eller blev hunkøn, feminin. اَنْتِي , اِنَاثٌ , Kvinde, feminin, flertal. اَنْثِيَيْنِ indirekte dualis.
اَنْسَ	- Han var eller blev selskabelig, omgængelig, venlig eller familicær. Han blev lykkelig, glad (i hans selskab). Han var let ved mode hos ham (alle med ب for personer). اَنْسٌ Men- neskehed, fællesnavneord. اِنْسَانٌ forstumpet til نَاسٌ Menneske, flertal. اِنْسَانٌ عَيْنٌ Øjets pupil, eller det billede der er set reflekteret i øjeil. اِنْسِي , اِنْسِي flertal ghm. اَنْسَ Han så eller opfattede ham eller det og blev glad ved synet af det (med akk. for person eller ting), 4. f. اِسْتَأْنَسَ Han fandt ud af om folket i huset eller i værelset ønskede eller ikke ønskede at man skulle komme ind, 10. f. مُسْتَأْنَسٌ Lyttende eller at prøve på at hør, Spidsende øret (med ل for ting) part. act. Fx مُسْتَأْنَسِينَ لِحَدِيثٍ Q. 33.53 Et udtryk som betyder: At tragte efter at sidde i selskab og snakke med hver andre eller at tragte efter at sidde og lytte til folk i huset.
اَنْسَابٌ	Flertal af نَسَبٌ, Se نَسَبٌ.
اَنْشَأَ	4. form af نَشَأَ

أَنْصَتَ	4. form af نَصَتَ
أَنْفٍ	- Han vendte sin næse i vejret over det (med مِنْ for ting eller med أَنْ). Han havde noget imod det (med akk. for ting). Han (en kamell) havde en smerte i sin næse (fra en næsering).
أَنْفٍ	- Han stak en en på, næsen (med akk. for person). En næse. أَنْفًا Lige nu, i begyndelsen eller den første del af nutiden som vi befinde os i, for ikke så længe siden.
أَنْفَالٌ	Flertal af نَفْلٌ. Se نَفْلٌ.
أَنْفُسٌ	Flertal af نَفْسٌ. Se نَفْسٌ.
أَنْفَضَ	7. form af فَضَّ
أَنْكَالٌ	Flertal af نَكْلٌ, نَكَلٌ eller نَكَلٌ.
أَنْلَزِمُوهَا	se لَزِمَ
أَنَّهُ	imperativ af نَهَى.
أَنَّى	- Dens tid var eller kom nær. Dets tid kom (oprandt) eller dets fulde færdige tilstand eller maturitet, derfor nåede vandet sit kogepunkt. أَنَّى og أَنَّى En time, en kort part, en time (af natten). Det ypperste punkt, tilstanden af at være gennem kogt, tilstand af modenbed, flertal . Fx غَيْرَ نَاطِرِينَ إِنَاهُ Q. 33.53 '... ikke at vente der mens [maden] bliver kogt'. أَنٌّ Spilkogende, hunkøn. أَنَّى إِنَّى Et kar, beholder for vand, flertal.
أَنَّى	Hvorfra, hvoraf, hvor, hvorend, hvordan, hvor...end (dog, alligevel).
أَهْتَرَّ	8. form af هَرَّ.
أَهْلًا	- Det var beboet. أَهْلًا en - Han giftede sig. أَهْلًا aor. - Han var

eller blev selskabelig, venlig. أَهْلٌ Et folk, familie, medboere af en beboelse, i by eller i landet. Medlemmer af en familier, race eller diin. Fx أَهْلُ النَّبِيِّ Q. 11.72 'Husets Folk (fra Ibrahim).' أَهْلُ الْكِتَابِ Tawraen og Injilens Folk og andre bøger af Åbenbaring. أَهْلُ الذِّكْرِ Folk af Ibukommelse , Folk med kundskab om Tawraen og Injilen. أَهْلُ النَّارِ Ildens beboere. Værdig til, berettiget til, (i genitiv).

أَهْلَةٌ	Flertal af هَلَالٌ.. Se هَلٌ.
أَهْوَاءٌ	Flertal af هَوًى. Se هَوًى.
أَوْ	Enten, eller, indtil, ellers, konjunktion, et bindeord. . Fx وَلَا تُطْعُ Q. 76.24 'Adlyd (hverken) ikke enten uret handlende eller en utaknemlig person iblandt dem'.
أَوَّاهٌ	. أَوْه . آه .
أَبٌ , أَوْبٌ	Aor. يَوُوبُ. Han vendte tilbage, han kom tilbage om natten. Han kom til dem om natten. Han vendte sig væk fra ulydighed mod lydighed. أَيَابٌ Selve handlingen 'at vende tilbage', n. en. أَوَّابٌ Hyppighed i at vende sig væk fx fra ulydighed mod lydighed . مَبٌ Et sted at vende tilbage til, et bosted. أَوْبٌ Han gentog eller ekkoede Allahs pris, 2. f. أَوْبِي hunkøn imperativ. Fx. يَا جِبَالُ أَوْبِي مَعَهُ Q. 34.10 Allah ta'ala siger: 'O bjerge og fugle! Ekko Hans prisen med Ham'. Ekko med Ham i Hans pris
أَوْبَارٌ	Flertal af وَبْرٌ .Se وَبْرٌ.
أَوْتَادٌ	Flertal af وَتْدٌ. Se وَتْدٌ.
أُؤْتَمِنَ	Passive 8. form af أَمِنَ.
أَوْتَانٌ	Flertal af وَتْنٌ.
أَوْحَى	4. form af وَحَى
أَدٌ , أَوْدٌ	Aor. يَأْوُدُ . Han buede eller bøjede det. Det tyngende ham ved dets

vægt, bebyrdede ham, undertrykte, smertede, plagede ham (med akk. for person eller ting).

أُودِيَةٌ	Flertal af وَادٍ . Se وَدَى .
أُودِيًا	Pass. 4. form af أُودِي .
أُوزَارُ	Flertal af وِزْرٌ . Se وَزَرَ .
أَوْسَطُ	Komparativ, højere grad ghm. Se وَسَطٌ .
أَوْعَى	4. form af وَعَى .
أَوْفَى	Komparativ, højere grad og 4. form af وَفَى .
أَقْدَّ	4. form af وَقَدَّ .
أَلٌ , أَوْلٌ	Aor. يُؤُولُ . <i>Han eller det vendte tilbage. Forminskedes, aftagende, fortykkelse, koagulering. Han eller det gik forud for (indledte) eller kom først. Han styrede</i> (med akk. for person eller عَلَى). <i>Han administrerede</i> (med akk. af things). <i>جِ Familie, slægtninge. Følgere, folk, et folk</i> أَوْلَى , أَوْلٌ Først, forrig, forudgående (man siger at det nedstammer fra roden وَاَلٌ), hunkøn. الأُولُونَ <i>De første. Dem fra en tidligere tid.</i> أَوْلٌ <i>Han forklarede, han fortolkede,</i> "Han satte ordene i forbindelse med en anden betydning end den betydning det ydre kræver, alt efter nødvendigheden der kræver at det bliver fortalt for denne og ikke dets indlysende ydre betydning" (Ibn Djuzayy al-Kalbi), 2. f.
أَوْلَاءُ	<i>Disse</i> , flertal af ذَا , for noget lige ved hånden.
أَوْلِيَاءُ	<i>Disse</i> , flertal af ذَاكَ eller ذَلِكَ , Det, for noget lidt længere væk end ذَا og أَوْلِيَاءُ . أَوْلِيَاءُ <i>Disse (der), tiltalende en gruppe.</i>
أَوْلِيَاءُ	oblik kasus afhængighedsfald أَوْلِيَاءُ <i>Besidder, indehaver, ejer.</i> hunkøn, flertal af ذُو <i>Besiddende, ejende,</i>

udstyret, udrustet, begavet med. En herre, en mester. Fx **أُولُوا**

الْأَنْبَابِ ordret: 'Disse besidder kerner' d.v.s. 'Dem som er

begavede med (forståelse) hjerter'. Fx **أُولُوا الْأَمْرَ** ordret:

'Besiddere af commandoen eller affæren'. d.v.s.. 'Dem der har autoritet (personer med viden og amirene).'

أُولَاتُ حَمَلٍ ordret: 'Kvinder udrustet ti at bære' fx en gravid kvinde.

أَوْلَى

Komp. form af adj. fra **وَلَى**.

أَوْلِيَاءُ

Flertal af **وَلِيٌّ**. Se **وَلَى**.

أَنْ , أَوْنُ

Aor **يُؤُونُ** *Han var eller blev rolig eller magelig.*

أَهْ

أَوْهَ *Han sagde ah!* 2. f. **أَوْاهُ** *En som ofte siger ah! eller ak!* udfra et motiv af kærlighed eller hengivenhed, medlidenhed, medfølelse eller frygt, en blødhjertet person, en der beder ofte, der priser Allah meget, der tiltaler sig selv med indtrængende ydmyg anmodning til Allah, overbevist/tillidsfuld at hans bøn bliver besvaret.

أَوَى

- *Han tog sig selv til det for logi eller for tilflugt. Han vendte tilbage til det, Han logerede eller boede i det (med **إِلَى**). Han vendte sig væk (med **إِلَى**). - fx **قَالَ سَأُوِي إِلَى جَبَلٍ** Q.11.43 'Han sagde, "jeg vil søge tilflugt på et bjerg". **فَأُوُوا** 'Søg tilflugt!' 2. pers. flertal imperativ bydemåde. **مَأْوَى** *Et tilflugtsted, et fredeligt sted*; fx **جَنَّةُ الْمَأْوَى** 'Haven af tilflugt'. **أَوَى** *Han received som en gæst, forsynede (dem) med et tilflugtsted eller bolig for* (med akk. og **إِلَى**) 4. f. Aor. **يُؤْوِي** .*

إِي

Ja, men kun som bekræftelse på en ed, fx **إِي وَرَبِّي** Q. 10.54 'Ja, Ved min Herre!'

أَيُّ

Hvem, hvad, hvilke, hvilken end, . Også أَيُّمَا fx أَتَى مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ .
Q. 17.109 'Hvad du end kalder på, de alle skønneste navne er Hans'. pron hvilken end hvilken som helst der der af... (som prefixe til et flertal's pronoun). fx أَيُّنَا *Hvilken som helst af os...* . كَيٌّْ eller كَيْفٌ *Hvor mange...*! fx وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ Q 12.105 'Hvor mange tegn der er på himlene og på jorden!' يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ Q. 89.30 'O selv (sind) i hvile og fred'.

آيَةٌ

flertal آيَاتٌ. *Et tegn eller et mærke hvor ved man genkender Allah, en person eller en ting. En indikation, vidnesbyrd, bevis. Et mirakkel, et under. Et budskab, besked eller kommunikation. Et vers fra Qur'anen.*

إِيًّا

En particle prefixed pronomer i akk. når de ikke er vedhæftet. Det bruges ii tilfælde hvor et verbum styrer tom eller flere pronomer i akk. hvor af en ikke så let kan vedhæftes. Også hvor pronomerne kommer før verbet fx إِيَّاكَ نَعْبُدُ hvor det giver en mening af 'kun Du tilbeder vi'. fx وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ Q. 2.40 'og I (for Min part) ha' udelukkende تَقْوَى (taqwa) af Mig'. -

إِيَابُ

N. en. af أَبٍ. Se أَوْبٍ.

أَيَّامِي

flertal af أَيَّامٍ. Se أَيَّامٍ.

أَيَّانَ

Hvornår?

إِيْتَاءُ

N. en. 4. f. af أَتَى

أَدَّ , أَيْدٍ

- *Han var eller blev stærk.* أَيْدٍ *Styrke*, n. en. أَيْدٍ *Han bestyrkede* (med akk. og عَلَى eller ب), 2. f., aor. يُؤَيِّدُ.

أَيْدِيهِمْ

أَيْدِيهِمْ Oblique flertal af يَدٍ. Se يَدِي.

أَيْكُ

Mangfoldige, frodighed af træer. أَيْكُهُ *Et krat, en samling af*

snørklede træer, fx. أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ Q. 15.78 'Krattets folk', Folket af Madyan, til hvem profeten Shu'ayb blev sendt.

إِبْرِيلُ Et af Allah's navne på Hebræisk eller Syriac ligesom: جِبْرَائِيلُ Jibril, englens rigtige navn som betyder 'slave af Allah. se جَبْرَ .

إِيْلَافُ N. en. 4. f. af أَفَ .

أَمَ , أَيْمَ - *Han var ugift eller enke og forblev ugift.* أَيَّامِي ghm. flertal af أَيِّمٌ
En ugift mand eller kvinde enten singel eller en enke.

إِيْمَانُ N. en. 4. f. af أَمِنَ .

أَيْمَانُ Flertal af يَمِينُ . Se يَمَنَ .

- se -

أَنْمَةٌ Flertal af إِمَامٌ Se أُمَّ ..

أَنَ , أَيْنَ *Han var eller blev træt. Dets tid kom.* الْآنَ Nu, nutiden, adv.
noun.

أَيْنَ *Hvor? På hvilket sted?* adv. pronoun. أَيُّنَمَا *Hvor end.* أَيَّانَ
Hvornår? På hvilken (klokkeslet) tid?

أَنْتَكَ *Er du?* أَنْ er spørgende, إِنَّ og كَ er vedhæftet personlige pron-
omer. Ved recitationen af Imam Warsh kan man sige أَهْنَكَ .

أَيُّوبُ Profeten *Ayyub*, Job, ghm.

ب ba

ba

بَاءَ

بِأُولَئِكَ flertal, se بَوَّأَ

بَابِلُ

Babel. Ghm.

بَادَ

Se بَدَا for بَدُو .

بَارِيٌّ

Se بَرَأَ

بَاغٍ

Se بَغَى

بَارٌّ

بَارٌّ . Han gravede en brønd. بئرٌ . En brønd, hunkøn.

1. بُؤْسٌ

بؤسٌ - Han var, eller blev mægtig eller stærk, i krig eller kamp. Han var modig.

2. بُئْسٌ - Han var, eller kom i en tilstand af nød, under (snævre) trange vilkår (midler), fattig, undergå stor nød, under prøvelser, plage.

3. بُئْسٌ Hvor dårlig eller ond Han eller det er! Et navneord der står i Madi der ikke er bøjet bortset fra hvis det skal stå i hunkøn بُئْسَتٌ . بُئْسَمَا . Hvor dårlig er det der/som ...!
بؤسٌ Storhed i krig, mod, tapperhed, kækhed. krig, kamp.

Frygt. skade, fortræd. Straf. بُئْسٌ Kriseramt, trængende nødlidende, (under) begrænset midler. En tilstand af prøvelser og plager. Krøbling. En der lider af en langvarig sygdom, part.

act. بُئْسَاءٌ Nød, fattigdom, uheld, ulykke, begrænsning af

midler. ابْتَأَسَ Han var plaget (med ب for person) 8th, f. fx

بؤيسٌ Mægtig, 'Vær ikke ulykkelig.' Q. 11.36. لا تبتئسْ

بؤيسٌ ... 'med en hård (mægtig) straf.' Q. 7.165. بعذابٍ بؤيسٍ

- بَتَرَ** - . Han skar, skar over. Han skar dens hale af (med akk. for ting). **أَبْتَرَ** Skar helt af. mangelfuld utilstrækkelig, ufuldkommen. Fattig. Uden afkom. En der er sfskåret fra alt godt. Ghm.
- بَتَكَ** - - Han skar, skar over, (dens rodfuldstændig over, med akk. for ting). **بَتَّكَ** Han skar over (med den ide at det gentager sig) 2 f. fx **فَلْيَبْتِكُنَّ** '...de vil skære over dens...' Q. 4.118.
- بَتَّلَ** - - Han skar over, separerede (med akk. for ting). **تَبَتَّلَ** At afskære sig selv fra dunya, og give sig selv hen til Allah. n. en. 2. f. **تَبَتَّلَ** Han afskar sig selv fra dunya og gav selv selv hen til Allah (med **إِلَى**) 5. f. se fx Q. 73.7 der hentyder til en total hengivelse af sig selv til Allah i bønningen (tahajjud) om natten; afskære sig selv fra dunya.
- بَثَّ** - - . Han spredte det, udbredte, strøede (med akk. for ting). **بَثٌّ** Bedrøvelse, sorg som man røber til en ven. En hård sygdom. Den mest heftige af sorger. **مَبْثُوثٌ** Spredt. **مَبْثٌ** Strøede part. pass. 7. f.
- بَجَسَ** - - . Han åbnede op for en rende så at vand kunne flyde. **أَنْبَجَسَ** Det (vandet) fik en rende åbnet så det kunne flyde. Det vældede frem. Det sprang frem 7. f. **أَنْفَجَرَ** , synonym.
- بَحَثَ** - . Han skrapede det op (med akk. for ting; det vil sige støv eller jord). Han ledte efter, søgte efter. Undersøgte (med **فِي**) fx **بَحَثَ فِي الْأَرْضِ** Han gravede i jorden. se Q.5.31.

بَحَرَ

- . Han slittede eller inddelte på længden. Splittede, forstørede eller gjort bred, vid. Han slittede (en kamels, et får eller en geds øre) (med akk. for ting). بَحَرَ - Det var eller blev bredere. بحرٌ Et hav, en sø, en stor flod. ، أَبْحَرَ ، بَحَّرَ بحارٌ pls. بحرَانٍ To vandmasser. بحيرةٌ En bestemt slags kamel, tilegnet et idol, hvis øre blev slittet og som var fri til at to strejfe om uden at blive malket eller slagtet.

بَخَسَ

- . Han formindskede det, gjorde det defektivt (med akk. for ting og med مَنْ eller dobbelt akk.) Han forurettede ham. بَخَسَ Mangel, formindskelse, mangelfuld, ufuldkommen.

بَخَعَ

- . Han slagtede et dyr og skar gennem helt til den bagerste del af nakken. بَخَعَ نَفْسَهُ Han ødelagde sig selv p.g. en dyb sorg, vrede eller raseri.. بَخَعَ نَفْسَهُ En der sørgersig selv ihjel (med akk. af pers. og عَلَى eller أَنْ). Part. act.

بَخِلَ

- . بَخِلَ - Han var smålig, nærig, gerrig, gnieragtig. Han var nærig med det, gerrig med det (med بٍ for ting). Han holdte (noget) tilbage fra ham. Han var nærig mod ham (med عَنْ for person) بَخِلَ Smålighed, Nærighed, Gerrighed. En ordret definition lyder således:

1. At tilbageholde noget der er ulovligt.
2. At tilbageholde, at nægte en der spørge, en om noget man har udover det man selv har brug for.
3. Ifølge shari'a er det at nægte hvad der er obligatorisk, fx

zakat

بَدَأَ

- . Det begyndte, startede, oprindede, kom til at eksistere (opstod i) tilværelsen/existencen. Han begyndte sagen, begyndte det (med akk. for ting). Han begyndte med det, Han lavede det first (med ب for person eller ting). fx وَهُمْ بِدَوُّوَكُمْ...der påbegyndte fjendskab mod dig...'. - aor. أَبَدَأَ Han gjorde noget nyt, noget der var ukendt før, eller noget mærkeligt eller vi-
dunderligt. 4th f. الْمُبْدِيُّ Et af Allah's navne, Genstandendes Oprinder, som bragte dem ind i tilværelsen til at begynde med, part. act.

بَدَرَ

- . Det blev fyldt. بَدَرَ Navnet på en oase lige ved siden af hvor kampen af Badr blev udkæmpet. Fuldmånen. بَادَرَ Han skyndte sig. Han kæmpede for at komme first. 3rd. f. بَدَارًا Skyndsomt, n. en. i en adverbial form.

بَدَعَ

- . Han (lod det) oprinde, bragte det ind i existensen for første gang. Han innoverede det. بَدَعَ - Han blev ypperlig(st) af sin slags. بَدِعٌ En nyhed, noget der eksisterer for første gang. اِبْتَدَعَ Et af Allahs navne, Oprinderen af skabelsen. Han oprindede eller innoverede (med akk. for ting). se Q. 57.26.

بَدَّلَ

- . Han forandrede. Han byttede (med akk. af ting og ب). بَدَّلَ En erstatning, en ting som var givet i bytte بَدَّلَ Han forandrede eller ændrede (en ting) eller form en af en ting han erstattede, ebyttede eller udskiftede en ting (med akk. eller

double akk. eller **ب**) 2. f. **تَبَدَّلَ** En forandring eller om-
 skiftning Erstatning eller ombytning n. en. **مَبْدَلٌ** En der
 forandre noget (med **ل** af ting) part. act. **أَبْدَلَ** Han byttede
 noget om (med double akk.) 4. f. **تَبَدَّلَ** Han tog en ting i bytte
 for en anden ting (med akk. og **ب**) 5. f. **اسْتَبَدَلَ** Han øns-
 skede eller forsøgte at bytte en ting for en anden ting. han
 ombyttede en ting for en anden ting (med akk. og **ب**) 10. f.
 også Han satte noget i stedet for noget andet (med akk. og
غَيْرٌ). **اسْتَبَدَالَ** En ombytning.

بَدَنٌ , **بَدْنٌ** . Han var eller blev fed . **بَدَنٌ** en krop, kroppen uden dens
 lemmer. **بَدْنَةٌ** fl. **بَدَنٌ** kamel, ko eller tyr ofret i Makkah. Se
 Qur'an 22.34.

بَدَأَ , **بَدُو** , Aor **يَبْدُو** . Det kom til syne, dukkede frem, Det viste sig. Han
 eller det viste sig selv . Han eller det kom til syne. En tanke
 indtraf ham , han fik en tanke (med **ل** for person). Se Qur'an
 12.35. **بَادٍ** , **الْبَادِي** en ørken, ubeboet uopdyrket land. **بَادٍ**
بَادِي الرَّأْيِ **بَدُو** . fx **بَادُونَ** fl. **الْبَادِي** ,
 Ordret: "Ved første tanke" hvor meningen er: uoprigtigt eller
 iubetænksomt Qur'an. 11.27. **أَبْدَى** Han gjorde det klart, Han
 sviste det (med akk. eller **ب** af ting). **مَبْدِي** , **المَبْدِي** En der
 gør noget klart, viser det (med akk. for ting).

بَذَرَ . Han såede (frø,) smed korn på jorden, strøede eller spredte.
بَذَرَ Han var extravagant i sit forbrug, Han ødslede bort han

var udsvævende 2. f. **تَبْذِيرٌ** Extravagant, ødselhed, spild,
 n. en. in adverbial form. **مَبْذَرٌ** en ødslen bort, fråds. En
 extravagantly ødsel person, part. act.

بَرٌّ

- . Han opførte sig ud fra en pligtro lydighed til Allah og
 forældre. Han var rar , blid og mild, kærlig mod familie og
 fremmede. Han var ret-handlende, sandfærdig, Retfærdig,
 Dydig (med akk. af person). **بَرٌّ** , **أَبْرَارٌ** pl. En der er fuldt
 ud pligtopfyldende, lydig mod Allah og forældre. rar og blid ,
 kærlig mod familie og fremmede. Ret-handlende, sandfærdig,
 retfærdig. Tørt land i modsætning til havet. **الْبَرُّ** Et af Allahs
 navne. Se Q. 52.26. **بِرٌّ** fuldest pligtopfyldende lydighed til
 Allah. Velvillig hensynstagen og behandling af forældre og andre
بَارٌّ Sand, sandfærdig, **بَرْرَةٌ** fl. fx **بِأَيْدِي سَفَرَةٍ كِرَامٍ**
بَرْرَةٌ 'i skrivernes hænder, ædle, dydige at the hands af
 scribes, noble, virtuous'.

بَرَاءٌ

- . **بَرِيٌّ** . Han skabte (ud af forud bestående materie).
 Han var eller blev fri for... I en tilstand af immunitet, tryghed,
 sikkerhed. Han var fri for skyld, fri for ansvar (med **مِنْ** for
 ting). **بَرِيٌّ** , **بَرِيٌّ** og **بَرَاءٌ** fl. Fri for, slippe
 med, not responsible for, i en tilstand af immunity, fritaget fra
 et krav om... (med **مِنْ** for ting). Se Q. 6.79. **بَرَاءٌ** some er
 det samme som **بَرَاءَةٌ** en skrivelse om immunitet
 eller efritagelse. At deklære sig fri for, ikke tilknyttet eller im-
 pliceret i , frasigelse af..., konstatere sig selv fri , klar af eller
 kvit, . Se Q. 9.1. **الْبَرِيَّةُ** Skabelsen, tvæsnerne eller ting der

er skabt. Menneskebeden. . **الْبَارِيُّ** Et af Allahs navne. Frem-
 stilleren eller Tilvirkeren, Skaberen. part. act. **بَرَأَ** Han erk-
 lærede ham eller anså ham fri for skyld, fejl, mangel eller
 dårlig handling (også med akk. og **مِنْ**) 2. f. **مَبْرُوءٌ** Erklæret
 fri for skyld eller uret part. pass. **أَبْرَأَ** Han healede, 4. f.

تَبَرَأَ Han påstod, hævdede sig selv at være fri fra eller kvit
 af. Han deklærede sig selv på det rene med.. ikke forbundet,
 tilknyttet eller impliceret, Han frasagde ham (med **مِنْ**), e. g.

تَبَرَأْنَا إِلَيْكَ "Vi erklære vores uskyld foran Dig " Q. 28.63.

بَرَجَ

- . Han var eller blev synlig, fremstrædende, tydeligt, iøjensfal-
 dende højt eller oplyftet. **بُرُوجٌ**, fl. af **بَرْجٌ** Et tårn,
 fæstning, Kamre som er bygget overst på muren af en by eller
 fæstning. Himmeltegn. **تَبَرَّجَتْ** Hunkøn Hun fremviste
 hendes pynt og personlige skønhed, form er eller miner til mænd
 eller fremmede eller hendes fjerne mandlige slægninge, 5. f.
تَبَرَّجَتْ n. en af the 5. f. **مَتَبَّرَجَةٌ** Hunkøn part. act af 5. f.